

Punkt 4. Rådsmøde nr. 3418 (landbrug og fiskeri) den 22.-23. oktober 2015

Miljø- og fødevarerministeren sagde, at den tidlige forelæggelse skyldtes efterårsferien i ugen efter. Der var tre forhandlingsoplæg, og de resterende punkter var til orientering.

FO 1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2016 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen

Politisk enighed

KOM (2015) 0413

Rådsmøde 3418 – bilag 1 (samlenotat side 3)

EUU alm. del (2015-16) – bilag 2 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 73 (udvalgsmødereferat side 62, kvoter for 2015, behandlet i

EUU 10/10-14)

Miljø- og fødevarerministeren: For torsk foreslår Kommissionen en reduktion af kvoten på 20 pct. i den østlige del af Østersøen. Derudover kompliceres situationen af, at den torsk, der fanges i den vestlige del af Østersøen, består både af den vestlige torskebestand og den østlige torskebestand. I mandags fremlagde Kommissionen et oplæg for torsk i den vestlige del af Østersøen, hvor der foreslås en reduktion på næsten 35 pct. Den store reduktion skyldes, at Kommissionen laver et stort fradrag for rekreativt fiskeri, hvilket vi mener er forkert. Det er noget nyt, Kommissionen har fundet på, og de har ikke det rigtige datagrundlag til at kunne inddrage det rekreative fiskeri.

For rødspætte foreslås en stigning i kvoten på 18 pct. For sild foreslås en stigning i den vestlige Østersø på 12 pct. For resten af bestandene vil jeg henvise til samlenotatet.

Regeringens udgangspunkt er, at man fortsat skal sikre et bæredygtigt fiskeri baseret på de overordnede principper i fiskeripolitikken. Der er en positiv udvikling for sild, laks og rødspætte, men det ser sværere ud for de to torskebestande. For torsk i den østlige Østersø kan regeringen støtte Kommissionens forslag, men man er nødt til at se det i sammenhæng med torsk i den vestlige del af Østersøen, så den relative stabilitet bliver opretholdt. Med andre ord bør der ikke ændres på kvotefordelingen mellem medlemslandene.

Der kan blive brug for yderligere tiltag i forhold til vestlige torsk. Men Kommissionens måde at indregne rekreativt fiskeri i forhold til kvoten er ikke rigtig, så der er ikke grundlag for så markant en reduktion for den vestlige torsk. Det er noget, vi skal have drøftet.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der kan opnås enighed om, idet regeringen vil arbejde for

- at kvoterne for 2016 som generelt princip fastsættes på grundlag af den videnskabelige rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) og forvaltningsplaner,
- at TAC for torsk i henholdsvis den østlige og vestlige Østersø fastsættes efter en ensartet metode i forhold til enten bestands- eller forvaltningsområdetilgang, og at den relative stabilitet opretholdes.

Det er helt klart, at den største udfordring bliver spørgsmålet om den store reduktion på torsk i den vestlige del af Østersøen.

Formanden henviste til, at Kommissionen ikke har angivet fiskerimuligheder for torsk i område 22-24, og at Kommissionen medregner noget rekreativt fiskeri. Var det en del af mandatet og i givet fald hvordan?

Miljø- og fødevarerministeren understregede, at regeringen generelt mener, at kvoterne fastsættes ud fra videnskabelig rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte og ud fra forvaltningsplaner. Regeringen er altså imod, at man inddrager det rekreative fiskeri. Det er useriøst, for der er ikke tilfredsstillende nok datamateriale til at lade det indgå. For mandatafgivelsen var det vigtigt at vide, at regeringen ønsker, at der fastsættes kvoter efter en ensartet metode i forhold til enten bestands- eller forvaltningsområdetilgangen, og at den relative stabilitet opretholdes. Det vil sige, at der ikke skal ske en omfordeling mellem medlemslandene, men at man ønsker at bevare samme andel af fiskeriet i Østersøen.

Formanden forstod det sådan, at når der i samlenotatets forhandlingsoplæg stod, at der skal anvendes en ensartet metode for TAC-fastsættelsen, så henviste det til rekreativt fiskeri, som regeringen ikke vil have med i fastsættelsen.

Søren Søndergaard henviste til diskussionen på miljøudvalgsmødet samme uge og bad ministeren bekræfte, at alle kvoter er fastlagt på baggrund af ICES-anbefalinger.

Rasmus Helveg Petersen var enig med Søren Søndergaard i, at bestandene selvfølgelig bør forvaltes i henhold til anbefalinger fra ICES. Forestillede man sig, at det rekreative fiskeri var af et omfang, der gjorde, at man måtte begrænse den kommercielle fangst? Og hvorfor var det useriøst at prøve at medregne det rekreative fiskeri? Var det sat for højt? Han spurgte endvidere, om man ved ikke at medregne det rekreative fiskeri kommer til at fange kommercielt op til grænsen, og at det rekreative fiskeri dermed kommer til at få det samlede fiskeri til at tippe ud over kanten. Hans støtte til forhandlingsoplægget var betinget af, at den samlede belastning af bestanden - inklusive det rekreative fiskeri - er bæredygtig.

Thomas Jensen havde forstået på regeringen, at kvoterne skulle være videnskabeligt baseret, og at datagrundlaget for det rekreative fiskeri ikke var godt nok. Det lød fornuftigt, og Socialdemokratiet bakkede op om forhandlingsoplægget.

Christian Poll var enig med Enhedslisten og Det Radikale Venstre i, at det er vigtigt at basere vurderingerne på et videnskabeligt grundlag for den samlede bestand. Man skal lægge sig på et niveau under tærsklen for FMSY (Fish Mortality Sustainable Yield). Det er ikke et mål, men en grænse, man bør holde sig under.

Kenneth Kristensen Berth var enig i regeringens linje og fandt det af afgørende betydning ikke at tage det rekreative fiskeri ind i kvotefastsættelsen. Det var useriøst, for ingen aner, hvor meget der fiskes rekreativt. Dansk Folkeparti kunne støtte forhandlingsoplægget.

Christina Egelund holdt også på, at det var useriøst at medtage det rekreative fiskeri. Samlet set kunne Liberal Alliance dog ikke støtte regeringens mandat, fordi man syntes, at der var lagt op til for store reduktioner i torskefiskeriet i den østlige og den vestlige del af Østersøen.

Miljø- og fødevarerministeren pointerede, at udgangspunktet altid er den videnskabelige rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte og forvaltningsplanerne. Derfra blev det lidt mere kompliceret – i hvert fald, når det gælder Østersøen. Torskefiskeriet i den østlige Østersø er såkaldt datafattigt, det vil sige, at man ikke har nok viden om bestandene der. Rådet og Kommissionen har en særlig vurderingsmetode, der gælder for de datafattige områder. I de tilfælde kan man derfor ikke sige, at fiskeriet er baseret på ICES' rådgivning. Derimod gør ICES-principperne sig gældende for torsk i den vestlige del af Østersøen, men beregningerne medtager også et aspekt fra den metode, som man kender fra den østlige del af Østersøen. Begge bestande er til stede der, så metoden fra den østlige del af Østersøen gælder også for den østlige bestand i den vestlige del. Helt overordnet gjaldt det, at landene vil have en balance og tage hensyn til, at bestandene ikke holder sig inden for et afgrænset territorium, men bevæger sig over hele Østersøen – i hvert fald for den ene bestands vedkommende.

Rasmus Helveg Petersen spurgte, om det var rigtigt forstået, at Danmark ikke har den maksimale forsigtighedstilgang, men derimod siger, at man ikke anerkender rekreative fangster og derfor mener, at man kan fange mere kommercielt.

Formanden sagde, at når der ikke var data nok, var det svært at vurdere bæredygtigheden. Men det havde man været ude for tidligere, og der findes regler for den slags. Lå det i forhandlingsoplægget, at regeringer ønsker, at man skal gøre, som man plejer, når der ikke er mange data?

Anders Mikkelsen, afdelingschef i Miljø- og Fødevarerministeriets departement, uddybede, at man også tidligere har taget højde for det rekreative fiskeri, men at man har antaget, at det var en proportional andel af fiskeriet af de pågældende bestande. Det havde i mange år ligget på ca. 10 pct., og dem havde man taget højde for både i biomassen og i fangsterne. Så man havde sådan set lagt dem til og trukket dem fra. Nu brød man så med den mekanik. Man havde fået nogle tal fra Tyskland, som man både havde lagt til i biomassen og trukket fra i bunden, men for Danmarks og Sveriges vedkommende, havde man ikke lagt til i biomassen, kun trukket fra i bunden. Det var et metodeskift, der ikke tog højde for, at der skal være en konsistent behandling af det rekreative fiskeri. Årsagen til, at man ikke havde den fyldestgørende information fra Sverige og Danmark, var, at man ikke havde validerede tal for rekreativt fiskeri i de to lande. DTU Aqua arbejdede på at få det, men de eksisterer ikke p.t. Derfor vidste Anders Mikkelsen ikke, i hvilken automat Kommissionen havde trukket tallene. Fra dansk side havde man meddelt Kommissionen, at man gerne vil se på, hvordan man i fremtiden kan håndtere rekreativt fiskeri, men indtil de validerede tal foreligger for alle de lande, der fisker i et område, bør man anvende den hidtidige metode. Det danske forslag var at gøre, som man plejer.

Rasmus Helveg Petersen gik ud fra, at når Kommissionen brugte et nyt tal, som man ikke tidligere havde brugt for det rekreative fiskeri, skyldtes det, at der blev fanget en anseelig mængde fisk rekreativt, som man ønsker at fratække den kommercielle fangst. Ville man komme til at overfiske, hvis man beholder den nuværende anbefaling og Kommissionen har ret i sine tal?

Anders Mikkelsen, afdelingschef i Miljø- og Fødevarerministeriets departement, mente ikke, man kunne bruge det ræsonnement. Den del, man mener, der har været fisket som rekreativt fiskeri har man hidtil holdt ude af beregningen for biomassen. Men for at man skal kunne trække den rigtige mængde rekreative fiskeri fra i TAC'en, skal man også have lagt den til biomassen, og det gjorde man ikke i Danmarks og Sveriges tilfælde. Det var problemet. Tidligere havde man antaget, at det rekreative fiskeri var proportionalt med bestandens udvikling: Når det gik godt for bestanden, fangede man mere. Hvis det gik skidt, fangede man mindre. Men nu havde man altså et valideret tal for Tyskland, som man uafhængigt af bestandens udvikling kan trække fra. Det var korrekt, at dødeligheden også skulle beregnes, men den skal ikke kun regnes fra i bunden, den skal også lægges til i toppen. Ellers ville man snyde både de rekreative og de kommercielle fiskere for en fiskemulighed, som de altid har haft.

Søren Søndergaard takkede ministeren for at ty til embedsmænd i sin besvarelse i stedet for at sige noget uklart. Han kunne ikke støtte forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Enhedslisten, Liberal Alliance og Socialistisk Folkeparti havde ytret sig imod det. Socialistisk Folkeparti var ikke til stede på mødet, men havde på forhånd meddelt, at de var imod forhandlingsoplægget.

2. Konsultationer mellem EU og Norge om fiskerimuligheder for 2016

Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 3418 – bilag 1 (samlenotat side 11)

EUU alm. del (2015-16) – bilag 2 (internt) (kommenteret dagsorden)

EUU alm. del (2014-15) – bilag 73 (udvalgsmødereferat side 65, kvoter for 2015, behandlet i EEU 10/10-14)

Miljø- og fødevarerministeren: Aftalen med Norge har stor betydning for de danske fiskere. Balancen i aftalen skal sikres, så de danske fiskere får en rimelig andel af fiskeriet.

I forhandlingerne støtter jeg fastsættelse af kvoterne for 2016 på grundlag af den videnskabelige rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte og fastlagte forvaltningsplaner. I forhandlingerne med Norge skal der også tages stilling til konsekvenserne af gennemførelsen af EU's fiskerireform.